

Dankbaar gedenken wij

JEAN CHARLES ANTONIUS JOOSTEN

echtgenoot van

Maria van der Meulen

Hij werd geboren te Rotterdam 11 maart 1914. Na bijna 55 jaar huwelijk met Mimi van der Meulen is hij, gesterkt met het H. Sacrament dat zieken sterkt en stervenden begeleid, nu veilig aangekomen op zijn 'thuishaven' bij God. In vrede en in overgave aan God is hij gestorven, 7 augustus 1995, op 81-jarige leeftijd.

Een ernstige ziekte heeft hem getroffen, waarvoor, zoals hem onomwonden gezegd werd, geen genezing mogelijk was.

Deze mededeling heeft hij zich sterk aangetrokken. Het was een schok. Maar uiteindelijk heeft hij het aanvaard. Hij berustte er in en hij verwerkte het ziek-zijn, de pijn en de benauwdheid op mannelijke wijze.

Tijdig werd hij gesterkt met het Sacrament der Zieken... Rustig heeft hij zich voorbereid op het afscheid moeten nemen van zijn dierbare vrouw, met wie hij zo vele jaren in lief en leed verbonden is geweest en met haar aan zijn zijde heeft hij alle moeilijkheden en narigheden van het ziek-zijn verwerkt en doorstaan... Hij was sterk en durfde het aan met zijn vrouw en denkend aan de kinderen en kleinkinderen, beslissingen te nemen over de dood heen.

Charles was een goede man en vader en opa. Zij allen stonden voorop. Voor hen heeft hij geleefd.

Als binnenschipper heeft hij een werkzaam en zwaar leven geleid. Hij stond voor zijn gezin: zijn vrouw en de zeven kinderen, voor wie hij alles overhad en voor wie hij heeft geleefd en gewerkt en zich geheel heeft gegeven.

Het zal voor hem een voldoening geweest zijn dat verschillende van zijn kinderen hem gevolgd zijn op de 'vaart' en zijn beroep voortzetten.

Een voldoening voor een vader, die dit werk met hart en ziel gedaan heeft.

Naast de zorg voor zijn gezin had hij toch altijd tijd voor andere mensen... Hij was behulpzaam en stond klaar voor iedereen... Een eigenschap die hij juist als 'schipper' geleerd en zich eigen gemaakt heeft, want in dit beroep ondervindt men hoe belangrijk het is op elkaar te kunnen rekenen en hoe belangrijk het is elkaar te helpen.

Charles was een gelovig mens, die zijn gezin als een goed huisvader voorging en die God gaf wat God toekwam en die ook tijd had voor God. Hij was 'een pelgrim' op het water onderweg naar God. Die hij als een lichtend bakken voor ogen hield.

Grote vreugde deed het hem vooral dat hij, met de dood voor ogen, zijn 10e kleinkind toch nog heeft mogen zien. Het leven van deze goede mens is nu geëindigd. Met zijn vrouw en kinderen aan zijn zijde en begeleid met het gebed van de priester is hij gestorven.

'Scheiden doet pijn', maar vooral het scheiden door de dood, omdat dit zo onherroepelijk is... Zijn vrouw is bedroefd, want zij staat nu alleen, de kinderen en kleinkinderen treuren om het heengaan van deze goede mens.

In overgave en in alle rust is hij gestorven... Dit zal hun troost zijn en dit zal hen allen kracht geven om dit verlies te dragen en om zo, na een lange en moeilijke tijd, toch weer gelukkig te kunnen leven.

Charles Joosten is thuisgekomen in zijn 'thuishaven' bij God, bij wie hij in rust en vreugde en vrede verder leeft. Zijn dood is niet het einde, maar hij leeft voort in vrede en rust bij God.

Moge deze zekerheid voor ons als gelovige mensen een blijvende kracht zijn.

Op 11 augustus hebben wij, tijdens de H. Eucharistieviering, biddend afscheid genomen van deze man en vader en opa in de parochiekerk van de H. Catharina te Grevenbicht.

In geloof en overgave aan God bidden wij, dankbaar voor wat hij voor ons betekend heeft en voor ons gedaan heeft: Heer, geef deze goede man en vader en opa Uw eeuwige rust en mogen wij allen ook eenmaal op zijn voorspraak onze 'thuishaven' bereiken en weer samenzijn bij God, ons aller Vader in de Hemel.

De zeswekedienst zal zijn zaterdag 16 september om 19.00 uur in de H. Catharina parochiekerk te Grevenbicht.

Graag willen wij u onze hartelijke dank zeggen voor de bliken van medeleven welke wij mochten ontvangen na het heengaan van mijn lieve man, onze zorgzame vader, schoonvader en fijne opa.

Familie Joosten